

двамата убити канъ хакъ (глоба) по двайсетъ и петъ хилѣди гроша, за кефшъ педесетъ и една хилѣди. *См. 41.*

Кеѣъ* (*keif, s. a. 1. Gaité, bonne humeur, bien être de corps et d'esprit 2. Santé*) с. м. 1) хорошее расположеніе духа: Госпожата е станала отъ постѣлята и стапила е на земята понапредъ съ лѣвниятъ кракъ и за това цѣль день не е имала кеѣъ. 3. 88. 2) прихоть: Ние оставямы глупавы-ты (даскалы) да располагать съ глупавы-ты (дѣтца) както имъ кеѣъ скымне. *Л. Д. 1869 р. 164.* Папа-та може да развързва по кефа си народи, кои-то полагаха клѣтва за вѣрность прѣдъ княза си. *Л. Д. 1875 р. 17.* Да обеснява много исторически работи по кеѣтъ си. *Пс. 9—11 р. 135.* **Както ми е кеѣъ-тъ, споредъ (по) кеѣъ-тъ си** какъ вздумается. **Кеѣъ ми е мнѣ** вздумалось, правится: Защо бѣнешъ това момчѣ? Ей тѣй, кеѣъ ми е та го бѣмъ! 3) удовольствіе (*въ конкретномъ смыслѣ*): Кокошки-тѣ не са държатъ само за кеѣъ, а челоуѣкъ иска да види полза отъ тѣхъ. *Л. Д. 1875 р. 83.* Той не поискалъ да ми развали кеѣтъ. 3. 210. Ястливи и винопійци, т. е. такива хора, които обичать да правятъ кеѣъ. *X. I, 110.* **За кеѣъ** (за единъ кеѣъ, за два кеѣа) *шутливо*,—за первый сортъ (*буквально*: на удовольствіе): Можешъ-ли да направишъ това? Направявамъ го за кеѣъ, така е!

Кехая* (*kethkhouā, s. p. comp., (les Turcs prononcent vulg. kiahia ou kiaia) 1. Maître de la maison, chef de la famille 2. Préposé, lieutenant 3. Intendant*) с. м. старшій пастухъ: Ёдно на кехая-та, а друго на овчере-те. *Кн. 41.* Ала ма Мургашъ разплаквашъ, Че си ми зимащъ, планино, Ката година по овчаръ, А тасъ година двамина, Двамина и кехая-та. *Кн. 251.* Отъ долу идать до три овчере, До три овчере, до три кехая. *М. 39.* **Кехайца** с. ж. жена старшаго пастуха: Море ты да си готвила До триста дара. На кехая-та тенка кошули, На кехайца до тенка к'рпа. *В. 172.* (*ср. кейі, кейіовица*).

Кехлибаръ* (*kiāhrubā et kiāhrubāi, vulg. Kiehrubar, s. p. comp. Qui enlève la paille, c'est à dire, ambre jaune, succin*) с. м. янтарь (*также килбаръ*).

Кешки* (*kiāchk, s. t. et kiāchki, adv. p. Plût à Dieu que...*) частица о если-бы!: Я Ружа си зборуваше: Кешке майка да послуша. *В. 178.* Кешки да бѣхъ азъ ниска могила, Да не сѣмъ Витошъ, Витошъ висока, Кешки да бѣхъ се поле сторила, Или пакъ яма тъмна, дълбока! *Вазовъ.*

Ки* (*ki, 1. pron. p. t. Qui, que, lequel, qui? 2. Conjonct. p. t. Que*) частица, употр. при отрицаніи передъ паузой послѣ глагола *dicendi* или *declarandi*; (часто въ бомарской рѣчи турокъ) въ смыслѣ